

Daan Viljoen Sun Karros, Namibia, 30.jul – 1. august 2014, 3.den

Tretim dnom sa moj pobyt v Daan Viljoen koncil. Sofer mal pre mna prist popoludni, potreboval som sa presunut spät do Windoeku. Let do Johannesburgu som mal dalsi den, v sobotu.

Mal som tak este jedno dopoludnie volne, tak som sa rozhodol pre prechadzku rovnakym smerom ako predvcerom s tym, ze zajdem dalej a vyleziem na nejaky ten kopec. Rano bolo chladne a svieze, kemp takmer prazdny. Po ranajkach som vykrocil a po kratkom foteni s ochrankou som sa vydal uz znamym smerom na „Wag ´n Bietije - Hiking Trail“ .

Foto: Rano v prazdnom kempe

Foto: Momentka s ochrankou

Na luke pred priehradou sa paslo stado veľkých zvierat, nafotil a nafilmoval som si to. Potom som zamieril k najvyššiemu kopcu, ktorý tam v blízkom okolí bol a vyslapal som hore. Bol odtiaľ pekny panoramaticky vyhlad na všetky strany, hlavne na blízku priehradu. Tam sa potulovalo, napajalo a schovavalo v tieni stromov množstvo zvierat: paviany, antilopy, prasiatka a tiež nejaké vtaky. Urobil som množstvo fotiek a videí a dlho som sa kochal vyhladmi po okolí.

Foto: Zatisie v busi

Foto: Stado

Foto: Urastený jedinec

Foto: Pohľad z kopca do údolia

Foto: Obcerstvovacia stanica

Foto: „Meeting point“ nedaleko napajadla

Cas plynul, bolo sa treba mysliet na navrat. Zliezol som z kopca a po tom istom chodniku som sa vracal do kempu. Cestou som este vyrusil stado antilop a vzapäti mi cestu skrizila tlupa pavianov. Ked ma zbadali, zamierili hore do kopca a do vysokej travy. Snazil som sa ich prenasledovat a urobit nejake dobre fotky, ale v tej vysokej trave sa mi stracali. Zaujimave bolo, ked paviany na svahu narazili na stado antilop, ozval sa taky vyrazny hlboky hlas, asi veduci paviani samec. Bolo to posobive.

Foto: Zvedavy pohlad

Foto: Predator a korist

Po navrate do kempu som sa uz tradicne osviezil pri bazene a posedel som na terase restauracie. Potom som si vyzdvihol na recepcii plastove vrece so zvykonom mojich veci, ktore som tam rano uschoval, aby som nemusel vsetko vlacit na prechadzku. Zaujimavy sposob uschovy batoziny. Este jedna zaujimavost: cestou k recepcii som medzi bungalowmi minal stado prasiatok a pasuce sa pstrosy. Priblizil som sa celkom blizko, aby som spravil video, ked zrazu na mna jeden pstros vybehol a zahnal sa zobakom. Zlakol som sa a uskocil som. Necakal som to.

Foto: Ten pstros vpravo na mna vybehol

Foto: Tlupa pavianov na ceste

Potom som už len počkal na soferu. Siatocna cesta do Windhoeku bola bez problemov. Na asfaltke na okraji parku sme este vyplasili stado pavianov. Pri vjazde do mesta cesta viedla okolo chudobnejších štvrtí, ktoré trochu pripomínali slumy z iných afrických miest.

Foto: Chudobna štvrť v okolí Windhoeku

Podvečer som sa ešte presiel v okolí hotela a večer som sa z novootvorenej terasy hotelového baru díval na svetlá ulice pod nami, odkiaľ mi mávali na pozdrav okoloídúce postavy.

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014